

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.951 van 24 juni 1997
in de zaak A. 56.090/X-2896.**

In zake : Renald CLAESSENS-VAN DEN EYNDE,
wonende te LINDEN,
Merelnest 15

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS,
A. VANDEURZEN, A. VAN der GRAESEN,
C. COOMANS, M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Renald
CLAESSENS-VAN DEN EYNDE op 2 februari 1994 heeft inge-
diend om de vernietiging te vorderen van :

"het besluit van de Vlaamse Regering van
17 november 1993 waarbij de heer C. Vander Auwera met
terugwerkende kracht bevorderd wordt tot de graad van
eerste adviseur bij het departement Welzijn, Volks-
gezondheid en Cultuur, met ingang van 1 november
1993, alsmede de impliciete weigering om verzoeker te
bevorderen";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 25 maart 1996
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 juni 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is rechtskundig adviseur bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, algemene administratieve diensten.

1.2. Op 2 juni 1993 wordt aan de personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die de statutaire voorwaarden vervullen bekendgemaakt dat een aantal betrekkingen van rang 13 en 14 bij wijze van bevordering door verhoging in graad te begeven zijn.

Eén van deze betrekkingen is die van eerste adviseur bij het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

1.3. Er zijn veertien kandidaten, onder wie verzoeker en Christian Vander Auwera.

1.4. Op 8 juli 1993 onderzoekt de directieraad van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de kandidaturen en beslist eenparig Christian Vander Auwera als eerste kandidaat voor te dragen.

Verzoeker wordt niet voorgedragen.

1.5. Op 23 juli 1993 wordt de rangschikking van de voorgedragen kandidaten aan de personeelsleden bekendgemaakt.

Verzoeker dient geen bezwaar in.

1.6. Bij besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 wordt Christian Vander Auwera, met ingang van 1 november 1993, bevorderd door verhoging in graad tot eerste adviseur bij het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, algemene administratieve diensten;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het vernietigingsberoep niet ontvankelijk is, omdat verzoeker nagelaten heeft bezwaar in te dienen tegen het voorstel van de directieraad waarbij Christian Vander Auwera als eerste gerangschikt werd;

2.1.2. Overwegende dat het bezwaar tegen het voorstel van de directieraad geen bezwaar is tegen een uitvoerbare beslissing; dat het niet indienen van dat bezwaar ook niet kan worden beschouwd als een gebrek aan belangstelling of berusting bij de gedane voorstellen

omdat alleen het bevorderingsvoorstel en niet de motieven van de directieraad aan de belanghebbenden worden medegedeeld, zodat het voor deze laatsten moeilijk is op nuttige wijze de rangschikking te betwisten; dat overigens de benoemende overheid door het voorstel van de directieraad niet gebonden is; dat de exceptie niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij verzoekers belang betwist; dat zij in haar laatste memorie stelt dat "ingeval van vernietiging van de bestreden beslissing verzoekende partij niet meer (kan) bevorderd worden tot de graad van eerste adviseur omdat die als gevolg van het inwerkingtreden van het nieuwe personeelsstatuut niet meer bestond";

2.2.2. Overwegende dat bij besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ingeschakeld werden in een nieuwe loopbaanstructuur; dat, overeenkomstig artikel VIII 115 en de bijlage 9 van dit besluit een aantal graden van niveau 1 met ingang van 1 juni 1994, worden afgeschaft en de ambtenaren met één van die graden ambtshalve benoemd worden tot een nieuwe graad; dat aldus de ambtenaren met de graad van rechtskundig adviseur (rang 13) en met de graad van eerste adviseur (rang 14) ambtshalve benoemd worden tot directeur (rang A 2); dat aan de ambtenaren met de afgeschafte graad van rechtskundig adviseur echter de eerste salarisschaal A 211 wordt toegekend, terwijl de ambtenaren met de afgeschafte graad van eerste adviseur onmiddellijk de tweede salarisschaal A 212 verkrijgen; dat de bestreden bevordering derhalve nog steeds tot gevolg heeft dat Christian VANDER AUWERA zich ten opzichte van verzoeker in een meer voordelige rechtstoestand bevindt; dat het beroep derhalve nog steeds ontvankelijk is;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de verwerende partij verplicht was om hem tot eerste adviseur te bevorderen, omdat overeenkomstig artikel 40 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel en het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 houdende vaststelling van bijzondere statutaire bepalingen voor het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een rechtskundig adviseur die één jaar graadanciënniteit en tien jaar niveauanciënniteit telt tot eerste adviseur "kan" bevorderd worden en het woord "kan" hier als een verplichting moet beschouwd worden;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de stelling van verzoeker erop neerkomt dat artikel 40 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 een vlakke loopbaan instelt, wat niet het geval is, dat artikel 40 immers enkel minimale voorwaarden bepaalt, maar geen verplichting oplegt om de personeelsleden die de statutaire voorwaarden vervullen te bevorderen;

3.1.3. Overwegende dat, naar luid van artikel 40 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel tot de graden van rang 14 kunnen worden bevorderd de ambtenaren van rang 13 die ten minste één jaar graadanciënniteit tellen en tien jaar anciënniteit in het niveau 1; dat volgens de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 houdende vaststelling van bijzondere statutaire bepalingen voor het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de graad van rechtskundig adviseur toegang verleent tot de graad van eerste adviseur; dat de stelling dat alle personeelsleden die de statutaire voorwaarden vervullen tot eerste

adviseur moeten bevorderd worden, niet kan aanvaard worden, aangezien luidens artikel 72, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel bevordering en verandering van graad alleen mogelijk zijn wanneer een vaste betrekking van de toe te kennen graad vacant is; dat artikel 74 van het Statuut weliswaar bepaalt dat bevorderingen in een vlakke loopbaan, "in afwijking van artikel 72 plaats hebben zonder dat er vaste betrekkingen van de te begeven graden vacant zijn", doch aangezien voor de bevordering tot eerste adviseur in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen vlakke loopbaan werd ingesteld, die bepaling in casu niet van toepassing is; dat bevorderingen tot de graad van eerste adviseur bijgevolg alleen mogelijk zijn in zover er vaste betrekkingen van die graad vacant zijn; dat artikel 40 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 dan ook geen verplichting inhoudt om alle personeelsleden die de statutaire voorwaarden vervullen tot eerste adviseur te bevorderen; dat het eerste middel niet gegrond is; dat uit de vaststelling dat er in casu geen rechtsplicht bestaat om verzoeker tot eerste adviseur te bevorderen, volgt dat het vernietigingsberoep niet ontvankelijk is in zover het gericht is tegen de impliciete weigering om hem tot die graad te bevorderen;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 80 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel, omdat er voor het jaar 1993 geen personeelslijst zou bestaan die de titels van de personeelsleden vermeldt;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de bedoelde naamlijst wel beschikbaar is en de al dan niet vermelding van titels op die lijst overigens zonder invloed is op de bestreden benoeming;

3.2.3. Overwegende dat naar luid van artikel 80 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 ieder ministerie of bestuur jaarlijks een naamlijst van het personeel dient te publiceren met vermelding per graad van de wetenschappelijke titels, de leeftijd, de wedde en de rangschikking volgens de bepalingen die gelden inzake rangschikking van het Rijkspersoneel; dat de bekendmaking van de door artikel 80 voorgeschreven naamlijst echter geen substantiële vormvereiste is in de bevorderingsprocedure; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel aanvoert dat de benoemende overheid "niet in het bezit (werd) gesteld van de verdiensten en de aanspraken en de titels van verzoeker" en de benoemende overheid hierdoor niet de gelegenheid heeft gehad "om met kennis van zaken alle kandidaturen te vergelijken", dat er dan ook geen objectief onderzoek van zijn kandidatuur heeft plaats gehad "want anders had verzoeker dienen bevorderd te zijn of had de benoemende overheid minstens moeten mededelen waarom verzoeker niet bevorderd werd";

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat uit het administratief dossier blijkt dat de benoemende overheid op de hoogte was van de aanspraken en de titels en verdiensten van alle kandidaten en dat de kandidaten hierover in hun kandidatuur ruime informatie aan de overheid hebben verstrekt, dat de benoemende overheid van het gehele dossier kennis heeft kunnen nemen en aldus met kennis van zaken en na vergelijking van de aanspraken van de kandidaten, een beslissing heeft kunnen nemen, dat verzoeker nagelaten heeft om tegen het voorstel van de directieraad bezwaar in te dienen, zodat de vraag rijst of hij belang heeft bij het middel;

3.3.3. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat het volledig benoemingsdossier, dus ook de kandidatuur van verzoeker, aan de leden van de Vlaamse regering werd toegezonden; dat de bewering dat de Vlaamse regering als benoemende overheid geen kennis zou gehad hebben van de titels en verdiensten van verzoeker derhalve feitelijke grondslag mist; dat, wat het onderzoek van de kandidaturen door de benoemende overheid betreft, vastgesteld dient te worden dat de Vlaamse regering kennis genomen heeft van het gemotiveerd advies van de directieraad en ingestemd heeft met het voorstel van de directieraad om Christian VANDER AUWERA tot eerste adviseur te bevorderen; dat de benoemende overheid bijgevolg tot geen nieuw onderzoek van de titels en verdiensten van de kandidaten moest overgaan; dat het derde middel niet gegrond is;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel de schending aanvoert van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, omdat uit de motivering van het bestreden besluit niet blijkt waarom verzoeker niet bevorderd wordt en waarom Christian VANDER AUWERA een betere kandidaat zou zijn; dat hij stelt dat het bevorderingsbesluit bovendien niet het resultaat is van een objectieve vergelijking van zijn aanspraken met die van de bevorderde kandidaat;

3.4.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat aan de motiveringsplicht voldaan werd, daar het volstaat dat het benoemingsbesluit de verdiensten van de benoemde kandidaat vermeldt;

3.4.3. Overwegende dat, naar luid van artikel 2 van de voormelde wet van 29 juli 1991 alle bestuurshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk moeten gemotiveerd worden; dat artikel 3 bepaalt dat de motive-

ring de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en de motivering "afdoende" moet zijn; dat het bestreden besluit als volgt gemotiveerd is :

"Overwegende dat de heer Christian VANDER AUWERA de voorkeur geniet op de overige kandidaten omdat hij van de kandidaten de meest veelzijdige ervaring heeft; hij uitgesproken managerscapaciteiten heeft en van de kandidaten over de grootste capaciteiten inzake leiderschap en innovatief vermogen beschikt; hij een ruime ervaring inzake beleidsvoorbereidend werk heeft; hij van de kandidaten op de meest veelzijdige terreinen zijn navorming heeft verzorgd";

dat de redenen die aldus in het bestreden besluit worden aangehaald om Christian VANDER AUWERA tot eerste adviseur te bevorderen ook door de directieraad als sterke punten in diens kandidatuur werden beschouwd; dat ook de directieraad immers vaststelde dat VANDER AUWERA "de breedste ervarings- en navormingsterreinen kan aanbrengen", dat hij "leiderscapaciteiten" heeft, over "innovatief vermogen" en "uitgesproken managerscapaciteiten" beschikt en "bijzondere, o.a. beleidsvoorbereidende en coördinerende opdrachten hem zonder probleem kunnen worden toevertrouwd"; dat het bestreden besluit duidelijk formeel gemotiveerd is; dat de motivering ook "afdoende" is, zoals vereist door artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991; dat de benoemende overheid immers moet vermelden waarom een bepaalde kandidaat wordt benoemd, maar niet waarom een andere kandidaat niet wordt benoemd; dat in casu de aangehaalde motieven volstaan om de beslissing te dragen, aangezien ze de concrete redenen vermelden die de directieraad ertoe gebracht hebben Christian VANDER AUWERA op de eerste plaats te rangschikken; dat volgens verzoeker de motieven van het bestreden besluit niet op een objectieve vergelijking van de aanspraken van de kandidaten berusten; dat de vraag of het bestreden besluit het resultaat is van een objectieve vergelijking van de

aanspraken van de kandidaten door verzoeker eveneens wordt gesteld in het vijfde middel, zodat hierop bij het onderzoek van het vierde middel niet moet worden ingegaan; dat het vierde middel onder dit voorbehoud niet gegrond is;

3.5.1. Overwegende dat verzoeker in een vijfde middel de schending aanvoert van de artikelen 23, eerste lid, en 26, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel, doordat de directieraad de omstandige kandidaatstelling van verzoeker niet onderzocht heeft en deze niet met die van de bevorderde kandidaat heeft vergeleken; dat hij stelt dat de directieraad geen objectieve reden aangegeven heeft waarom hij, niettegenstaande zijn omstandige kandidatuur, niet gerangschikt werd;

3.5.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat uit het administratief dossier blijkt dat aan al de kandidaturen, met inbegrip van de kandidatuur van verzoeker, een uitvoerig onderzoek werd gewijd;

3.5.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de directieraad hem ten onrechte niet gerangschikt heeft wegens gebrek aan affiniteiten met het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, dat het bezit van deze affiniteiten voor deze interdepartementale bevorderingsronde immers niet als voorwaarde was gesteld, dat hij, zoals Christian VANDER AUWERA, bij de algemene administratieve diensten van een departement werkzaam is en dat de directieraad dus met zijn aanspraken rekening had moeten houden;

3.5.4. Overwegende dat, naar luid van de artikelen 23, eerste lid, en 26, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de

beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel de bevorderingen door verhoging in graad tot de graden van de rangen 11 tot 16 verleend worden na met redenen omkleed advies van de directieraad en voor ieder van die bevorderingen door de directieraad een voorstel wordt gedaan; dat uit het administratief dossier blijkt dat het onderzoek van de kandidaturen voorbereid werd door de secretaris-generaal van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, die zijn bevindingen schematisch heeft weergegeven in een overzichtstabel, waarin de kandidaten op het gebied van beroepservaring in leidinggevende functies, navorming en technische, sociale en managementscreatieve capaciteiten en vaardigheden werden vergeleken; dat uit deze overzichtstabel blijkt dat Christian VANDER AUWERA voor al deze punten een hogere vermelding dan verzoeker heeft behaald; dat bij de bespreking in de directieraad de secretaris-generaal onder meer stelt :

"... dat drie kandidaten bijna ex aequo gelijklopende geloofsbrieven kunnen voorleggen; het betreft de heren Herman BOOGAERTS, Karel HENDERICKX en Chris VANDER AUWERA. Zij beschikken over een doorgedreven beroepskennis en ervaring, uitgesproken verantwoordelijkheidsbesef, inzet en nauwgezetheid, communicatievermogen, motiveringsvermogen van medewerkers, zin voor methodisch gedisciplineerd werken, vermogen tot het formuleren van beleidsopties, tot beheer van en/of personeel, financiën, know how inzake informatie, vermogen tot beheren en externe relaties.

Voor elk van deze drie kandidaten kunnen verscheidene argumenten aangehaald worden om ze als eerste te rangschikken.

De drie kandidaten bezitten in hoge mate menselijke, technische en managementscreatieve vaardigheden. Deze worden uitgebreid gemotiveerd aangetoond in de kandidaatstelling van de heren Herman BOOGAERTS en Chris VANDER AUWERA, iets bondiger maar even reëel in de kandidatuurstelling van de heer Karel HENDRICKX. Deze dienen hoe dan ook gevaloriseerd in het kader van de implementatie van het nieuw ambtenarenstatuut en in het kader van de op stapel staande organisatie-ontwikkelingsplannen.

De heer Chris VANDER AUWERA geeft de meest complete motivering van zijn kandidaatstelling en zijn ambtelijke ervaring is veelzijdig. Hij beschikt over

innovatief vermogen en is het type van de manager, sterk resultaat gericht. Bijzondere, o.a. beleidsvoorbereidende en coördinerende opdrachten kunnen hem zonder probleem worden toevertrouwd. De kandidaat heeft gepubliceerd en genoot grondige vorming en navorming, o.a. inzake organisatieontwikkeling en informatica.

(...)

De overige kandidaten laten in hun kandidaatstelling in mindere mate aanspraken gelden op de vacante betrekking. De heer E. Van Lerberghe stelt derhalve voor om ze niet in de rangschikking op te nemen.

(...)

De heer Renald CLAESSENS-VAN DEN EYNDE bewijst een zeer gedegen juridische ervaring inzake administratieve aangelegenheden. Eventuele technische ervaring in andere domeinen wordt niet aangetoond in zijn kandidaatstelling, waaruit ook weinig affiniteit met WVC-materies blijkt";

dat de notulen van de directieraad verder vermelden :

"Na een lange beraadslaging wijzen meerdere leden er op dat aan de kandidatuur van de heer Chris VANDER AUWERA een lichte voorrang kan worden toegekend, omwille van verscheidene redenen. Betrokkene heeft de meest complete en intelligentst opgebouwde kandidatuurstelling ingediend, waarbij hij eveneens de breedste ervarings- en navormingsterreinen kan aanbrengen, naast publikaties. Verscheidene leden van de directieraad onderstrepen de uitgesproken managerscapaciteiten van de heer VANDER AUWERA reeds te hebben ervaren";

dat de directieraad aldus duidelijk heeft aangegeven waarom Christian VANDER AUWERA als eerste kandidaat werd voorgedragen en verzoeker daarentegen niet voor benoeming werd voorgesteld; dat verzoeker dan ook ten onrechte stelt dat zijn kandidatuur door de directieraad niet onderzocht werd; dat verzoeker niet kan verlangen dat zijn kandidatuur door de directieraad even grondig onderzocht werd als die van de voorgedragen kandidaten; dat in casu verzoeker geen bezwaarschrift heeft ingediend; dat de directieraad er dan ook niet toe gehouden was om, eenmaal hij had vastgesteld dat verzoeker niet behoorde tot de kandidaten die vooraan moesten gerangschikt worden, verder aan diens kandidatuur aandacht te

besteden; dat het advies van de directieraad afdoende gemotiveerd is; dat het feit dat "affiniteit met WVC-materies" in de functiebeschrijving niet als voorwaarde werd vermeld, niet uitsluit dat de directieraad voor een functiebeschrijving die in het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur te begeven is, met dit criterium rekening mag houden; dat de directieraad over een ruime beoordelingsvrijheid beschikt en dus rekening kan houden met vereisten die niet in de functiebeschrijving zijn vermeld; dat het vijfde middel niet gegrond is;

3.6.1. Overwegende dat verzoeker in een zesde middel de schending aanvoert van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, omdat in het bestreden besluit niet vermeld wordt dat C. VANDER AUWERA een geldige kandidatuur heeft ingediend en wat betreft anciënniteit en signalement, aan de voorwaarden voldoet;

3.6.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het middel niet gegrond is, omdat de formele geldigheid van de kandidaturen door de directieraad onderzocht werd en de kandidaten die niet in aanmerking kwamen reeds in die fase werden geweerd, dat verzoeker bovendien geen enkel gegeven aanbrengt waaruit zou blijken dat de benoemende kandidaat niet aan de benoemingsvoorwaarden voldoet;

3.6.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat het benoemingsbesluit de door hem genoemde gegevens had moeten vermelden daar die gegevens tot doel hebben te kunnen uitmaken of het zin heeft al dan niet een verzoekschrift bij de Raad van State in te dienen;

3.6.4. Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de overheid niet verplicht om in het benoemingsbesluit uitdrukkelijk te vermelden dat de benoemde kandidaat de benoemingsvoorwaarden vervult en een ontvankelijke kandidatuur heeft ingediend; dat het feit dat de benoemde kandidaat de benoemingsvoorwaarden vervult en een ontvankelijke kandidatuur heeft ingediend bij een benoeming naar keuze van de overheid immers wel een voorwaarde voor de regelmatigheid van de benoeming is, maar niet het motief voor de benoeming; dat het zesde middel niet gegrond is;

3.7.1. Overwegende dat verzoeker in een zevende middel stelt dat de directieraad en de benoemende overheid bij de bevordering van C. VANDER AUWERA rekening gehouden hebben met diens filosofische overtuiging, hetgeen strijdig is met de artikelen 23, eerste lid, en 26, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel en met artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

3.7.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het middel op een loutere bewering berust, waarvoor geen enkel bewijs wordt aangebracht, dat uit het administratief dossier integendeel blijkt dat het onderzoek van de kandidaturen op objectieve wijze is gebeurd, zonder dat rekening werd gehouden met filosofische of politieke overtuigingen;

3.7.3. Overwegende dat uit geen enkel feitelijk gegeven blijkt dat de bestreden bevordering werd

toegekend omwille van de filosofische overtuiging van de bevorderde kandidaat; dat het zevende middel niet gegrond is;

3.8.1. Overwegende dat verzoeker in een achtste middel aanvoert dat aan het bestreden besluit ten onrechte terugwerkende kracht werd verleend tot 1 november 1993, daar waar de betrekking ten vroegste op 1 januari 1994 kon waargenomen worden;

3.8.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat verzoeker geen belang heeft bij het middel, omdat, eenmaal vaststaat dat de benoeming rechtmatig is, het voor verzoeker geen verschil maakt of die benoeming ingaat op 1 november 1993 dan wel enkele maanden later;

3.8.3. Overwegende dat de verwerende partij terecht stelt dat het middel niet ontvankelijk is, omdat de zeer beperkte terugwerking van de bestreden bevordering verzoeker niet benadeelt; dat een dergelijke terugwerking trouwens niet op zich onrechtmatig is; dat het achtste middel niet gegrond is;

3.9.1. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord als negende middel aanvoert dat het bestreden besluit genomen werd op voorstel van de minister-president en de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken en de kandidaturen dus niet door alle voor het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur bevoegde ministers onderzocht en vergeleken werden; dat hij stelt dat "het bestreden besluit had moeten genomen geweest zijn op voorstel van alle voor het departement WVC bevoegde ministers, aangezien op voorhand niet kan geweten zijn wie zal bevorderd worden, noch op welke

dienst van welke administratie van dat departement de bevorderde terecht zal komen. Dit alles na een door al die ministers te verrichten grondige vergelijking";

3.9.2. Overwegende dat overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 maart 1992 tot vaststelling van de regelen inzake organisatie en werking van de diensten van de Vlaamse Executieve en van de instellingen van openbaar nut die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap en/of van het Vlaamse Gewest het bestreden besluit genomen werd op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken; dat dit voorstel, waarover in de Vlaamse regering beraadslaagd werd, niet uitsluit dat de bevordering, op voorstel van de functioneel bevoegde minister, kon worden verleend in één van de andere diensten van het departement; dat het bijgevolg niet vereist was dat het bevorderingsbesluit op voorstel van alle voor het departement bevoegde ministers genomen werd; dat het negende middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni

1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samen-
gesteld uit :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
de HH. A. BEIRLAEN, staatsraad,
R. STEVENS, staatsraad,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.